

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prefeul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană“; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ“ în Caransebeș.	Prefeul inserțiunilor:
Pe un an 100 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 90 Lei, până la 200 de cuvinte 120 Lei, de aci în sus 150 Lei
Pe jumătate de an 50 „		
Pe un pătrar de an 25 „		
Un număr 2 Lei.		
Pentru străinătate pe un an 150 Lei.		

Cuvântarea

Prea Sfinției Sale a Episcopului nostru diecezan Dr. Ioșif Traian Badescu la deschiderea Sinodului eparhial

Christos a înviat!

Domnilor deputați!

Din marea grație a bunului Dumnezeu iată ne întrunim astăzi în sesiunea a doua a Sinodului nostru eparhial din periodul al 20-lea, pentru ca pe baza Statutului nostru organic, fortăreața noastră iubită, carea în timpul trecut ni-a fost îngerul păzitor al vieții noastre bisericesti și culturale, să luăm cunoștință despre mersul afacerilor noastre bisericesti și să chibzuim în dragoste frățească asupra mersului acestor afaceri, asigurându-i tot mai mult progres pentru viitor.

Din rapoartele ce se prezintă Venerabilului Sinod, D-Voastre, domnilor deputați, veți primi orientare asupra actualei noastre stări bisericesti, morale și culturale și călăuziți de această orientare, veți fi în pozițiune de a contribui cu luminile D-Voastre la progresul de noi toți dorit.

Fără îndoială, sunt multe încă lipsurile noastre pe terenul bisericesc și cultural și biserica noastră astăzi, când nu se mai află sub controlul împedcător al unui guvern străin de aspirațiunile noastre, în cadrele unui stat asupritor a tot ce a putut servi pentru înaintarea și întărirea noastră, ci se află în cadrele Statului nostru românesc, a României, ca biserica dominantă și sprijinită de înaltul guvern al țării, trebuie se facă tot posibilul pentru îndrumarea vieții bisericesti și naționale pe drumul prosperării.

Și am firma speranță, că biserica noastră, având și sprijinul binevoitor al statului nostru și respective al înaltului guvern, se va întări tot mai mult și simțul național al credincioșilor noștri nu va recî, ci din contră, cu mândrie se va înălța, deși după cum vedem, străinii au dat asalt asupra bisericii și poporului nostru cu învățăturile lor sectare religioase, cu cari se silesc să ne înstrăineze poporul nu numai de biserică, ci și de neamul nostru românesc. Căci biserica noastră fiind națională și nu internațională sau cosmopolită, cel ce se înstrăinează de biserica noastră se înstrăinează în faptă și de neamul nostru românesc, pierde simțul național.

Mi-a ajutat Dumnezeu, ca în toamna anului trecut să pot întreprinde vizitație canonică, și altfel am cercetat mai multe comune bisericesti. Cu această ocaziune, și în comunele unde a străbătut străinii, sectarii, am aflat o bogată comoară de credință, de dragoste și alipire față de biserică și de legea noastră străbună. Inima mea părintească a săltat de bucurie, văzând adâncă credință și evlavie a poporului nostru, carea se reoglindea în fața lui senină și mi-am zis: avem o mare răspundere pentru aceste suflete credincioase, ca să nu fie ademenite de răuvoitori; turma e credincioasă, ne trebuie și păstori și păzitori credincioși și atunci lupul nu va putea intra în staulul oilor, ca să le risipească. Așa s'a întâmplat, că deși călătoria a fost lungă și obositoare, totuși am reîntors la reședința episcopoeacă nu obosit, ci recreat. Vom putea apăra biserica noastră străbună și credincioși ei în aceste zile îmbibate de fel de fel de curente antibise-

ricești, antireligioase și antinaționale nu prin modernizări, prin laxitate, ci prin observarea disciplinei bisericești pe toată linia și prin îngrijirea de buna creștere religioasă și morală a tinerimei. Aceasta este medicina, carea singură poate nimici baccilii necredinței și ai sectarismului, cari caută intrare în poporul nostru.

Trebue să fac aici cu multă plăcere sufletească amintire despre dragostea față de sfintele case dumnezeiești, față de biserici, a credincioșilor noștri.

Sunt multe biserici parte deteriorate, parte cari reclamă reparaturi, parte zidire din nou. Astăzi domnește o scumpete exorbitantă. Cu toate acestea credincioșii noștri se supun cu dragoste sarcinilor mari, pentru care dragoste și jertfe le aduc recunoștința și mulțumita mea arhierescă de aici din scaunul posidențial al Sinodului nostru.

Pe lângă aceasta sânt fericiți să recunosc și să aduc aici vii mulțumiri unui devotat fiu al bisericii, care cu largitudine a sărit în ajutorul credincioșilor. Acesta este domnul prefect al județului Timiș-Torontal și deputat al Sinodului nostru eparhial Dr Iuliu Coste. D-sa a exoperat din mijloacele disponibile ale județului un ajutor de preste două milioane pentru bisericile din Berecuța, Căpăt, Chevereșul-mare, Dubos, Folea, Sacoșul-unguresc, apoi și pentru zidirea casei protopresbiterale din Buziaș. În urma acestor ajutoare mariinimoase credincioșii se însuflețesc, se alipesc cu mai multă ardoare de biserică, văzând cum înainte stătătorilor în afacerile politice și administrative, fii ai bisericii, se străduesc a-și arăta dragostea și alipirea față de biserica străbună.

Venerabilul Consistor și-a exprimat mulțumirile sale, țiu însă și eu, Arhiepiscopul, să-i aduc călduroase mulțumiri din acest loc.

Aduc mulțumiri și vrednicilor fii ai bisericii: domnului primpretor în Detta, deputat sinodal, Valeriu Boleanțu, a cărui îngrijire a fost mare și căreia i-se poate mulțumi zidirea frumoasei capele din Detta, ridicarea bisericii din Omor, Uliuc și acum acelor în curs de zidire din Berecuța și Butin, precum și dlui primpretor Petru Crăciunescu din Buziaș, care arată mare străduință și dragoste în afacerile bisericești.

Anul trecut s'a îndreptat, cum știți, calendarul nostru. El s'a introdus fără greutate, as-

cultând credincioșii de glasul Arhiepiscopilor. Numai aici — colo s'a putut observa câte o nedumerire, îngrijorare, ceea ce demonstrează tocmai alipirea evlavioasă de biserica noastră străbună, și grija de a nu aluneca spre confesiuni străine de sufletul poporului nostru.

După cum știți, domnilor deputați, s'a îndeplinit în primăvara anului acestuia și unificarea organizației noastre bisericești și ca încoronare, biserica noastră națională s'a ridicat la rangul de Patriarhie; un moment de o covârșitoare însemnătate în viața noastră bisericească. Toate acestea vor servi la sporirea autorității bisericești noastre, la ridicarea și mărirea importanței neamului nostru românesc.

Se dăm mulțumită lui Dumnezeu pentru toate facerile de bine revărsate asupra noastră și să ne străduim a ne arăta vrednici de aceste binefaceri, întărindu-ne astfel puterile noastre vitale și conlucrând în armonie spre binele bineprimit al bisericii noastre străbune preamărindu-se astfel în armonica noastră conlucrare preabunul Dumnezeu.

În păharul bucuriei noastre se amestecă — durere — și câțiva stropi de amărăciune, pentru ca bucuria noastră să nu fie desăvârșită.

Înțeleg aici chestiunea școlară. Scăpând de sub regimul ungar, am resuflat ușurați, socotindu-ne la adăpost cu școalele noastre confessionale. Școalele noastre au fost concreșcute cu biserica; ele au răsărit la umbra și adăpostul bisericii, de aceea s'au și numit fiice ale bisericii. Și de aceea în vremele grele din trecut am ținut cu trup și suflet la aceste școli, aducând poporul nostru jertfe din cele mai grele. Împrejurările s'au schimbat și concepțiile, cari stăpânesc la cercurile conducătoare ale învățământului, sunt — se pare — neprielnice caracterului confessional al școalelor noastre, și astfel am avut și avem multe greutate și neplăceri pe acest teren.

Centrul Episcopiei noastre a fost împodobit și cu școală pedagogică, după terminologia de astăzi, normală. Ea era de patru clase, după sistemul de mai înainte. După unirea politică guvernul instrucției a dispus ca școalele normale să se mărească cu încă patru clase, curs inferior. Noi aici, primind această nouă dispoziție târziu, n'am putut activa îndată acest curs inferior și astfel guvernul a decretat de curs inferior de stat cele 4 clase inferioare ci-

vile. Am intervenit, dară fără rezultat, ca să dăm și cursului inferior caracterul confesional. Și astfel la noi a funcționat o școală normală constătătoare dintr'un curs inferior de stat și un curs superior confesional. S'a fost făcut încercare de statificare a cursului superior, dară în urma intervențiilor făcute s'a fost abstat.

Acum, în Septembrie anul trecut, când înscrierile erau în curgere, a venit ordinul de statificare, care statificare s'a și efectuat cu ușurință, neputând noi face vreo opoziție în urma unor împrejurări neprielnice.

În aceasta privință se va prezenta un raport separat.

Suntem lipsiți de școala noastră normală, dară nu putem abdice de speranța unei eventuale reactivări, căci nu se poate, ca o Episcopie să fie lipsită de această școală, cât timp avem școale confesionale

După acestea, implorând și aici binecuvântarea lui Dumnezeu asupra D-Voastră și lucrările D-Voastră declar sesiunea a doua a Sinodului nostru eparhial din periodul al XX-lea deschisă.

Protocolul

Sinodului eparhial al diecezei ort. rom. a Caransebeșului, periodul XX, sesiunea II, convocat la Caransebeș pe Dumineca Tomei, 26 Aprilie 1924.

ȘEDINȚA I.

ținută Duminecă în 26. Aprilie 1925 la orele 12 $\frac{1}{2}$ din zi.

Președinte: P. S. Sa Domnul **Dr. Iosif Tr. Badescu**, Episcopul diecezan.

Notar: **Romul G. Ancușa.**

1. Sinodul eparhial este convocat prin literile arhieresti din 8. Aprilie 1925. Nr. 78. ex. 1925., alăturate la acest protocol sub litera **A).**

2. Se începe cu sf. liturgie împreună cu chemarea Duhului Sfânt, celebrată în biserica catedrală și cu ținerea parastasului pentru în Domnul fericirii: arhieriscopul și mitropolitul Andreiu, episcopii Ioan și Nicolae, mecenatii: Emanuil Gozdu, Ioan și Maria Tranfil, marii binefăcători: Petru Borlovan, Ioan și Sofia Doboșan, binefăcătorii: Dimitrie Hațegan, Dimitrie Peța, Dimitrie Miculescu, Costa Tismănariu, Elisaveta Peța, Trăila Stroescu, Dimitrie Brumariu, Mihail Trapșa, Iancu Temeș, Ilie și Maria Curescu.

3. După terminarea slujbei dumnezeiești deputații sinodali se adună în sala primăriei orașenești și prin o deputațiune compusă din deputații: Dr. George Popoviciu, Ilie Orzescu și Constantin Diminescu invită

pe P. S. Sa Domnul Episcop diecezan, ca să binevoiască a deschide și a conduce ședințele Sinodului.

4. Prea Sfinția Sa sosind în sala ședințelor, cu cuvântarea alăturată sub **B.)** deschide Sinodul.

5. La apelul nominal răspund 39 deputați și astfel Sinodul se declară capace a-și începe lucrările.

6. Prezidiul prezintă următoarele acte:

a) Petiția preotului Ioan Neagu, fost preot în Gladma-română, pentru ca să se reformeze sentința sa de destituire necondiționată și să fie instituit adm. paroh. în comuna Jupânești.

b) Rugarea preotului Ioan Simu din Agadici în chestia reintegrării sale în parohie.

Se predau comisiunei petiționare.

c) Adresa I. P. Sfințitului președinte al Sf. Sinod privitoare la alegerea a 6 reprezentanți (2 clerici și 4 mireni), delegați de adunarea eparhială în Congesul național-bisericesc, compus conform art. 6. din noua lege de organizare a bisericii.

d) Adresa P. S. Sale Episcopului nostru diecezan Iosif către Consistorul diecezan, precum și cea către Domnul Ministru al Cultelor și Artelor în chestiunea proiectului de lege pentru organizarea bisericească, acum devenit lege, din considerare la teritoriile eparhiei aflătoare astăzi în regatul sârbo-croato-sloven.

e) Proiectul de statute ale fondului proțesc de ajutorare și pensuni.

f) Proiectul de statute pentru pensionarea funcționarilor eparhiali și ajutorarea văduvelor și orfanilor lor.

Se predau comisiunei speciale.

g) Raportul general al Consistorului diecezan, ca Senat bisericesc, ddt. 25. Aprilie a. c. Nr. 1866. B. ex. 1925, pe a. 1924.

Se predă comisiunei bisericești.

h) Raportul general al Consistorului diecezan, ca Senat școlar, ddt. 24. Aprilie a. c. Nr. 1872 Șc. pe a. 1923/24.

i) Raportul Consistorului diecezan cu Nr. 1886 Șc. ex. 1925 din 25. Aprilie a. c. în cauza statificării Școlii normale.

Se predau comisiunei școlare.

j) Raportul general al Consistorului diecezan, ca Senat epitropesc, ddt. 15. Aprilie a. c. nr. 1502. E. ex. 1925, pe a. 1924.

k) Raportul Consistorului diecezaa ddt. 4. Aprilie a. c. nr. 1538. E. ex. 1925 despre încassarea comenținelor diecezane în a. 1924.

l) Socoțiile fondurilor și fundațiunilor diecezane pe a. 1924.

m) Proiectul de buget al eparhiei pe a. 1926.

n) Bilanțul și inventarul Tipografiei și Librăriei diecezane pe a. 1924.

o) Raționul fondului comunelor mixte pentru despărțirea ierarhică și socoata despre spesele în procesul pentru mănăstiri pe a. 1924.

p) Cauza vinzării intravilanului cu Nr. top. 188/c. din Visag.

r) Cauza vinzării intravilanului cu Nr. top. 188/d. din Visag.

s) Cauza deschiderii unui drum prin intravilanul din Visag al diecezei și a parcelării acestui intravilan. Se predau comisiunei financiare.

t) Actele și protocoalele de cercetare, săvârșită în cauza scrutiniului din cercul electoral XVII. Teregova. Se predau comisiunei verificătoare.

7. Deputații sinodali Ioan Cimponieriu, Dr. Petru Cornean, Dr. Alexandru Popoviciu, Gheorghe Popoviciu, Dr. Gheorghe Gârda cer concediu pe întreaga durată a sesiunii prezente.

Concediile se acordă.

8. Deputatul Dr. Iuliu Coste, fiind ales deputat sinodal și în cercul electoral Vinga din eparhia Aradului, cu adresa sa din 24 Aprilie a. c., anunță Sinodului eparhial, că renunță la mandatul de deputat sinodal în eparhia noastră.

Renunțarea se ia la cunoștință și mandatul de deputat sinodal din cercul VIII Ciacova se declară vacant, având să se ia dispoziții pentru întregirea lui.

Sinodului eparhial din Arad se va comunica pe cale telegrafică, că numitul deputat a renunțat la mandatul de deputat sinodal din eparhia noastră.

Anunțându-se proxima ședință pe Luni, în 27. Aprilie 1925., orele 10 a. m., ședința prină se ridică.

D. u. s.

Președinte:

Dr. Iosif Tr. Badescu

Episcop diecezan.

Notar:

Romul G. Ancușa

Pastorală de sf. Paști

a I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae al Ardealului.

„Iară nu pentru aceștia numai mă rog, ci și pentru ceice vor crede prin cuvântul lor întru mine. Ca toți să fie una, precum Tu Părinte întru mine și eu întru Tine, ca și ei întru noi una să fie“.

Ev. Ioan 17, 21.

Trecând — iubiții mei fii sufletești — împreună cu Mântuitorul pe drumul sfințelor patrii și prin Vinerea mare, am ajuns din nou la praznicul cel luminat al Învierii Domnului nostru Isus Christos. Acesta e praznicul biruinții și al bucuriei pentru tot sufletul creștinesc. Precum soarele, cu razele de lumină și de căldură, ce le trimite din înălțimea lui, trezește firea întreagă la o nouă viață, așa și solia învierii, care s'a desprins dela groapa goală și a fost purtată de îngeri, de femeile mironosite și

de glasul apostolilor, a umplut dela o margine la alta lumea întreagă de razele bucuriei și fericirii, din care a rodit o nouă nădejde și o nouă viață.

Christos a 'nviat! — aceasta înseamnă că Cel ce s'a născut în ieslea din Vifleem din preacurata Fecioară, n'a fost numai om, ci a fost și „Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat“, prin urmare nu om, ci Dumnezeu însuși, prin sângele vărsat de unul născut Fiul său pe cruce, ne-a răscumpărat din păcate și ne-a împăcat cu Părintele nostru cel ceresc.

Christos a 'nviat! — aceasta înseamnă, că tot ceea ce a ieșit din gura Domnului, toate învățăturile Lui, cari ni le-a lăsat pentru luminarea noastră, toate poruncile și povețele Lui, care ni le-a dat spre îndrumarea pașilor noștri, toate sfintele Lui taine, pe care le-a orânduit spre sfințirea noastră, biserica Lui, care ca pe o corabie a lui Noe a așezat-o spre mântuirea noastră, cu un cuvânt: toată legea cea sfântă și drept măritoare, pe care o mărturisim noi, e dela Dumnezeu și de Dumnezeu însuși adusă în lume.

Christos a 'nviat! — aceasta înseamnă, că lumea aceasta, așa pe cum o vrea Dumnezeu, nu are să fie o lume a morții și a întunericului, ci o lume a vieții și a luminei.

Christos a 'nviat! — aceasta înseamnă, că dincolo de învălișul acestei lumi pământești și trecătoare, stă vecinicia și viața cea fără de hotare și fără de sfârșit, în legătură cu Dumnezeu și Tatăl nostru Isus Christos.

Christos a 'nviat! — aceasta înseamnă, că și tu suflete omenesc ești chemat spre această viață netrecătoare, a cărei ființă adevărată, ca printr'o rază cerească a făcut-o să strălucească în lume și înaintea ochilor oamenilor, mărita înviere din morți a Domnului nostru Isus Christos.

Christos a 'nviat! — aceasta înseamnă, că ori cât de mult te-ar izbi nedreptatea și răutatea și păcatul, totuși în cele din urmă nu ele, ci adevărul, dreptatea, virtutea și bunătatea vor ieși biruitoare.

O, iubiților mei, dar mintea omenească nu este în stare să cuprindă, nici vorba omenească nu este în măsură să spună pe dea'ntregul, ce înseamnă pentru lume și pentru oameni slăvita înviere a Domnului nostru Isus Christos. Că de-i zicem razim al credinții și anghiră a nădejzii și solie a iubirii și aducătoare a vieții și răspânditoare a luminii și temelie a sufletului! — toate acestea adevărate sunt, totuși ele nu sunt deajuns, ca să talmăcească toată puterea, toată sfințenia și toată dumnezeiasca mărire, care s'a arătat în strălucita înviere a Domnului și Mântuitorului nostru Isus Christos din morți. Numai credința și viața cea din credință, cu care am

făcut să învieze Christos în sufletele noastre, ne pot face să simțim măririle Invierii.

Și precum apostolii cei fricoși și cari în timpul patimilor s'au împrăștiat în toate părțile, după înviere au prins din nou curaj, s'au adunat și și-au strâns rândurile, așa și noi, întemeiați pe credința în luminata înviere a Domnului, în această zi de praznic ne-am adunat în bisericuțele noastre ca să ne închinăm Celui ce cu moartea pe moarte călcând, ca un mire a ieșit din mormânt, și în frățească dragoste să ne arătăm una în credința și în toate năzuințele noastre. Astfel se împlinește între noi cuvântul Domnului, spus înaintea patimilor sale, că: „Nu pentru aceștia numai mă rog, ci și pentru cei ce vor crede prin cuvântul lor întru mine. Ca toți să fie una, precum tu Părinte întru mine și eu întru Tine, ca și ei întru noi una să fie.“

Vreau să știți și să simțiți și Voi, iubitorilor mei, bucuria pe care o am eu, că precum ne-a ajutat bunul Dumnezeu să ajungem într'o singură Țară românească toți fiii neamului nostru, așa ne-am strâns rândurile într'o singură biserică ortodoxă toți românii dreptmăritori din cuprinsul țării noastre. Sfântul Sinod din București, din care facem parte toți vlădicii bisericii, apoi Congresul nostru național-bisericesc al mitropoliei noastre ardelen, ținut aici la reședința noastră din Sibiu, și în urmă sfatul cel mare al țării noastre, au adus legea cea mare prin care am făcut una biserică noastră cu bisericile fraților noștri din veciul regat, cu a celor din Basarabia și din Bucovina. Noi una am fost de altfel în toată vremea și până acum, căci aceeași ne-a fost credința, la fel am avut sfintele taine și sfintele slujbe și într'aceiași gând ne-am rugat cu toții, chiar și atunci când ne despărțeau nedreptele granițe politice, pe cari le-au tras vrăjmașii între noi. Dar aveam unele rânduieli deosebite în îndrumarea lucrurilor din biserică. Aceste rânduieli am socotit că nu e bine să le ținem ca o deosebire între noi și astfel prin sfatul frățesc al tuturor am găsit potrivire la fel pentru rânduielile din întreagă biserică strămoșească a neamului românesc. Potrivirea aceasta am făcut-o pe temeiul Statutului nostru organic, adecă a legii bisericești, pe care ne-a lăsat-o marele și înțeleptul mitropolit *Andrei Șaguna*, care a stat pe scaunul mitropolitan pe vremuri aici la Sibiu. Cuvine-se deci, ca să ne aducem aminte și cu această ocaziune de numele acestui vrednic și neuitat păstor al bisericii noastre, și cu recunoștință să ne gândim la vieța și truda lui, care acum s'a făcut binefăcătoare pentru toată biserică dreptmăritoare română.

Prin întocmirea la fel a tuturor rânduielilor din sfânta noastră biserică vom face, ca legă-

tura frățească dintre toți fiii neamului nostru să fie și mai strânsă, iar dragostea lor cătră biserică și țară să fie și mai caldă și lucrătoare de fapte bune.

Această veste bună despre unificarea bisericii noastre cu biserica fraților noștri din toată țara Vi-o trimit, iubitorilor mei, ca bucuria Voastră de praznicul Invierii Domnului să fie cu atât mai mare. Cu toți să Vă înălțați sufletele cătră Christos Mântuitorul și toată vieța Voastră Lui să i-o dați.

Din toată purtarea și vieța Voastră, din toate vorbele și faptele Voastre să se vădească credința în Christos Domnul și în slăvita lui înviere din morți. Căci a fi una cu Christos și prin Christos cu Dumnezeu Tatăl, acesta este semnul adevăratului și drept măritorului creștin.

Nu uitați a sări într'ajutorul fraților Voștri celor lipsiți, celor în suferințe și în necazuri; nu uitați de orfanii cei fără părinți, de văduve și invalizii rămași pe urma războiului. Pe toți îi întimpinați cu dragostea Voastră, căci așa veți prăznuii mai creștinește aceste sfinte sărbători.

Cu acest îndemn părintesc, împărtășindu-Vă binecuvântarea noastră arhierescă, ca aceste sfinte sărbători ale Invierii Domnului să le petreceți în pace și cu bucurie și să Vă învredniți a le ajunge încă întru mulți ani, am rămas

Sibiu, la sărbătorile Invierii Domnului din anul 1925.

al Vostru al tuturor de tot binele voitor :

(ss) **Dr. Nicolae Bălan**
arhiepiscop și mitropolit.

Intre turmă și păstor.

De : Diaconul Gh. Comșa,
doctor în teologie și drept.

Rar mi-s'a întâmplat să mă opresc în loc pe urma informațiilor, a știrilor mărunte și de tot felul, presărate în anumite organe de publicitate. Dacă cineva mi-ar cere, să-l lămuresc de ce aceasta, i-aș răspunde, că ele se înregistrează fără nici un criteriu, fără nici o tendință bine stabilită, afară doar de alte scopuri . . . utilitariste în accepția cea mai largă a cuvântului. Căci la urma urmelor ai dori, să se facă o selecție bine chibzuită, când e vorba să dai publicității lucruri, cari își fac cursul în lume fără milă.

Dar iată, că o informație a ziarului „*Brassó Lapok*“ mă oprește pe loc, mă face să meditez mai mult. În numărul din 4 April 1925 citesc,

că în comuna Remetea din județul Timiș un locuitor de confesiune izraelită a făcut mult bine populației românești. Bătrânul Wexler merge odată la rudele sale în Timișoara și acolo își găsește sfârșitul. Țăranii români ai comunei află vestea morții bătrânului, se pornesc la drum, cumpără o cunună și participă la înmormântarea binefăcătorului lor, depunând coroana trecătoare a recunoștinții, care rămâne. S'ar părea, că avem a face cu crâmpie dintr'un basm modern, că e nevoie de control pentru a stabili cel puțin probabilitatea celor istorisite. Este vorba doar de informația unui ziar.

Totuși nu ne vom lua sarcina, să controlăm exactitatea acestei știri din lumea de azi, care puțin își bate capul cu înregistrarea faptelor omenești, menite a servi altora ca pildă. Stabilim însă, că poporul este ca un învățacel de bună credință, ca un minor fără experiență. El rămâne fascinat de fapte, care fac cinste. Are și el atâta discernământ, în cât să vadă, că cineva lucrează pentru fericirea sa, fie chiar împotriva intereselor personale ale binefăcătorului.

Poporul vede, poporul simte. Privește spre binefăcător. Știe și el să constate și să aprecieze fapta medicului, care lăsându-și clientela, se coboară în poporul de rând să-i tămăduiască boalele.

De ce atunci mirarea? De ce așteptăm, ca poporul să aibe încredere în noi, când știm, că poporul încă nu ne-a cunoscut bine și că numai prin prizma binefacerii ne știe aprecia mai bine? Unde sunt binefacerile, ce i-le-am oferit?

Nu spun, că preoțimea noastră nu ar avea cele mai puternice temeiuri să aștepte recunoștința poporului, dar voiesc să fac a medita pe cel ce se vede izolat, lipsit de încrederea poporului! Să nu uite unul ca acesta, că învățătorul pentru popor există, tutorul pentru trebuințele minorului este rânduit. De sine înțeles, și păstorul pentru slujirea turmei este rânduit. Mântuitorul a putut zice ucenicilor săi: Nu voi m'ați ales pe mine, ci eu v'am ales pe voi! dar un păstor nu poate zice turmei sale: îți place, bine, nu-ți place, îmi voi alege altă turmă. Socot, că nimic nu ar putea fi mai greșit decât o asemenea atitudine. Căci nimic nu este mai greu, decât să ajungi la o turmă bună după placul propriu. Poți cel mult nădăjdui, că după muncă intensivă va deveni turmă formată după placul

propriu. Dar, starea actuală și devenirea sunt două lucruri.

Așa dară nu-ți poți alege turma după bu-nul plac. Cunoașterea nu poate fi atât de exactă, dar cred, că chiar să știe preotul, că într'o parohie starea materială și morală a enoriașilor este mai bună decât în altă parohie, și atunci răvna trebuie să-l îndemne a-și începe munca în ogorul mai mult înțelenit. Ori, tocmai în asemenea cazuri se poate dovedi mai mult adevărata pricepere în conducere, dar, de sine înțeles, și experiența mai abondentă. Să nu uităm însă de răspundere, pentru că cu cât priceperea și experiența sunt mai mari, cu atât mai mare este și răspunderea. Acesta este cel mai normal raport între turmă și păstor.

Exemplu viu avem, pe marele apostol Pavel: liber fiind, s'a făcut rob, celor neputincioși, ca un neputincios, tuturor toate s'a făcut și a avut grijă, ca altora propoveduind, însuși să nu se facă netrebnic. (I. Cor. cap. 9). Da, în capitolul al noulea al primei epistole către Corinteni găsim ideea, că trebuie să ne facem tuturor toate. *Să nu uităm locu acesta. Ca să te poți face tuturor toate, trebuie să cunoști turma* (Ioan 10 v. 4).

Ce urmează apoi? Să te ferești, ca să nu ți-se spună: „Cel ce înveți pe altul pe tine nu te înveți? Cei ce propoveduești să nu fure, furi?” (Rom. 2 v. 3). Să ne facem pildă credincioșilor, cu cuvântul, cu petrecerea, cu dragostea, cu duhul, cu credința, cu curăția (I. Tim. 4 v. 12). În asemenea condițiuni este imposibil, ca poporul să nu urmeze conducătorului. Cum e păstorul, așa este turma.

Să nu uităm, că acel popor, care știe arăta recunoștință și cătră cei străini de neam și lege, înmiiată recunoștință aduce binefăcătorilor săi de o credință și obârșie. Mărturisim, că dorim un cât mai intim raport între turmă și păstor și nu dorim să vedem turma împotriva păstorului.

Din pastoralele arhieresti

Reținem, pe cât ne permite spațiul, câteva pasagii din pastoralele arhierilor Mitropoliei noastre, date la sărbătoarea Invierii Domnului din anul acesta 1925.

I.

„Biserica lui Christos ne cheamă în ziua Invierii la un regim cu curățenie — ne invită să ne desbrăcăm de omul vechiu, cu deprinderi necivilizate, și ne povă-

tuiește să îmbrățișem legea iertării, legea îndurării față de deaproapele nostru, — ca să putem învinge toate crizele sufletești, de cari suntem prea adesea cercați și ispitiți. Și e mare nevoie să se producă în sufletul mulțimii un curent de primenire, după atâtea veacuri de întunec și de robie trupească și sufletească, — amândouă atât de grele pentru viața națională și bisericească. Cum a fost, n'a fost bine, și e timpul suprem se începeze odată pentru totdeauna din meleagurile noastre domnia întunerecului.

Știm, iubitorilor fii sufletești, cum sute de ani brațele voastre au zidit orașe pentru străini, din munca voastră s'au ridicat străinii palate și voi ați rămas în colibi, — știm, că ați fost osândiți să purtați jugul sclăviei și mai ales jugul întunerecului, — căci așa cereau interesele statului mașter care ne cărmuia, așa cereau interesele păgâne ale neamurilor, cari ne-au cotropit și redus la stare de umilintă și de atârnare.

Tinerele mlădițe ale neamului nostru, în lipsa de școale, în lipsa de cărți, în lipsa de dascăli luminați, în lipsa de doctori, — erau osândite la pierzare, ori moarte trupească, ori moarte sufletească.

Iobăgia, care și încleștase ghiarele afund în trupul nostru, în sufletul nostru, cuiele cari erau bătute în brațele noastre și în picioarele noastre, lanțurile grele ale robiei, au căzut la picioarele noastre — și acum, toată suflarea să laude pe Domnul, toată suflarea să învie — „să învie Dumnezeu și să se risipească dușmăniile lui“.

După ce îndeamnă pe credincioși să-și curețe sufletele în apa credinței și a dragostei creștinești, ca să nu fie ademeniți de păcatul lăcomiei, nici de poftele desfrânării, și să se dea lenevirii, ci să fie muncitori și cruțători, — le pune la inimă să trăiască o viață ordonată, păzind învățăturile bisericii noastre dreptmăritoare și să nu se lase ademeniți de cei ce iau numele Domnului în deșert.

Apoi continuă astfel:

„Să restornăm egoismul, și să ne deschidem inima pentru săvârșirea faptelor milei cei trupești și celei sufletești. Să îmbrăcăm pe ceice au lipsă de îmbrăcăminte, să dăm hrană trupească celor flămânzi și hrană sufletească celor inapoiți în cultură. Să lucrăm până e ziua, să ascultăm glasul apostolului Pavel „*fraților ca fiii luminei să umblați nu în ospețe și în beții*“. Bisericele noastre, școalele noastre, altarele noastre, așteaptă primenire, așteaptă sufletele alese, care să le dea podoabele, cari le lipsesc, — așteaptă pe propovăduitorii cuvântului evangheliei, cari se pregătesc acum pentru chemarea cea frumoasă și grea a apostolatului. Răsplata lor va fi dela oameni mai mult cununa de spini, decât viața plină de plăcere și de îmbuibare dar, conștiința de a-și fi făcut datoria, este și le rămâne cea mai mare mulțumire sufletească. Când vor veni azi — mâne apostolii lui Christos între voi, să-i întâmpinați cu stâlpi și cu flori, ca să poată îndeplini greaua chemare, ce li-se va încredința dela Dumnezeu.

În astfel de atmosferă sufletească să sărbăm ziua Învierii, în astfel de atmosferă să trăim, — curățindu-ne

simțirile de buruienile patimilor și păcatelor, să prăznuim Învieră și atunci, numai atunci ziua Învierii va fi „*ziua care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim într'însa*“.

(Din pastorală P. S. Sale Episcopului Nicolae al Clujului).

II.

În anul acesta se împlinesc 1600 de ani, de când 318 episcopi din toată lumea creștină s'au adunat la Nicea, în anul Domnului 325, în un sobor mare, ca să statornicească prin glasul întregii obști creștine dreapta și adevărata învățătură creștină despre firea dumnezească a Domnului nostru Isus Christos și să osândească rătăcirea ereticului Arie, care învăța, că Isus nu este Dumnezeu adevărat, ci om ca toți oamenii. Sfinții părinți dela acest mare sinod au cuprins învățătura dreaptă despre Isus Christos în cele dintâi șapte încheieturi ale Simbolului credinței, de care-l rostește fiecare creștin bun de câteori se roagă acasă ori în sfânta biserică, mărturisind, că Isus Christos este „Fiul lui Dumnezeu, unul născut din Tatăl mai înainte de veci; luminează din lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat“...

Ierarhii bisericii ortodoxe din toată lumea au hotărât să se adune în anul acesta în ziua de 20 Mai la Ierusalim, ca să prăznuiască amintirea de 1600 de ani dela sinodul a toată lumea dela Nicea. Astfel se va împlini din nou scriptura: „Și vor alerga neamuri multe la Domnul în ziua aceea și vor fi lui popor și vor locui în mijlocul tău Ierusalime“. (Zah. II, 11). Din toată lumea se vor aduna cei cărora Christos li-a încredințat pașterea oilor Sale, nu ca să statorească învățătură nouă, ci să facă mărturie, că biserica ortodoxă din toată lumea a păstrat cu scumpătate întreagă și nesticată cu adaosuri omenești învățătura, pentru care Mântuitorul a murit și înviat. În Ierusalim, pe pământul sfințit de pașii Mântuitorului, episcopii tuturor neamurilor dreptcredincioase vor lua duh nou din legătura frăției în Domnul, care leagă pe toți cei ce l-se închină cu duhul și adevărul, ca întorcându-se acasă să întărească pe credincioși în stăruirea pe calea cea îngustă, ce duce la mântuire. În Ierusalim, în fața sfântului Mormânt, slujitorii lui Christos vor face mărturie, că dreapta credință e vie, ea trăește în milioane de suflete, și viu e dorul și tare, ca stânca Golgotei udată de sudorile de sânge ale lui Isus, hotărârea bisericii sobornicești de a pași primenită și înoită pe urmele Lui, urcând împreună cu El calvarul patimilor, ca împreună cu El să învieze. În Ierusalimul soboarelor apostolești împreună adunați urmașii sfinților apostoli vor chibzui sub adumbrirea Duhului Sfânt chipurile și căile, în care să conducă biserica spre sporire în viața cea după Christos. Ce dorință mai ferbinte poate încălzi sufletul unui creștin, decât să vadă măcar odată în viață locurile, în care e petrecut și a trăit Mântuitorul său? Fericit acela, care poate să-și poarte pașii pe drumurile, pe care de atâtea ori a călcat El, să urce Sinonul, pe care El de atâtea ori la urcat, să-și spele trupul istovit ori bolnav în apa făcătoare de minuni și vindecătoare a lacului Vitezda, ori stând pe malul lacu-

lui Ghenezaret se încredințează, că mâna mântuitoare a lui Isus este cu el pururea în furtuna mării vieții. Cine nu se va cutremura stând în vârful Golgotei? Cine nu va fi cuprins de un fior sfânt, rugându-se pe stâncă din grădina Ghetsimani, aplecându-se în fața mormântului sfânt, ori în fața ieslei din Vifleem? Adevăr zic vouă: Cel ce se va închina în Ierusalim, acela se va întoarce înnoit și îndreptat la casa sa!

În ziua aceea, când „se vor sui, să se închine Împăratului Domnului atotstăpânitorului“ (Zah. XIV, 16) creștini din toată lumea, nu putem, nu trebuie să lipsim de acolo noi românii dreptcredincioși. Să meargă cei ce pot, căci Ierusalimul și pentru ei „își lărgește locul cortului său și pieile corturilor sale le întinde“ (Ies. 54, 2); iar cei ce nu pot, aceia toți până la unul să fie acolo cu duhul în ziua aceea, „în care va fi tot locul în cetatea sfântă ca un izvor deschis spre schimbare și spre curățire“ (Zah. XIII. 1), ca să-și curățească simțirile, să-și îndrepte firea cea stricată și așa patima să piară din inimile lor precum piere fumul, precum se topește ceara de fața focului. Din Ierusalim, în ziua aceea, vom lua tărie, ca să nu ne poate abată din calea mântuirii proroci mincinoși, despre cari scrie scriptura, că „în ziua aceea se vor rușina prorocii mincinoși“ — fiecare din vedenia sa prorocind înșiși-și se vor îmbrăca cu haine de păr, pentru că au mințit și vor zice: „nu sunt proroc eu, că om lucrător de pământ sunt eu“ (Zah. XIII, 4, 5).

Să mergem la Ierusalim, ca acolo în fața Sfântului Mormânt să ne închinăm Invierii Lui cea de a treia zi și să ne întimpinăm unii pe alții zicând: adevărat a înviat Christos. Cei ce nu vor fi acolo cu trupul, să-și unească gândirile și răgăciunile lor cu ale peregrinilor evlavioși, ca Invierea Lui Christos să lumineze toate sufletele.

(Din pastorală P. S. Sale Episcopului Roman al Orăzii Mari).

După cărți bisericești.*

*Deșteaptă, Doamne sfinte,
Cereasca Ta putere
Și lutul meu nemernic
Ridică-l din durere.*

*Și cugetul și mintea
Nimic să nu răvnească
În ziua răstignirii
Din lumea pământescă.*

*Din straja dimineții
Și până noaptea vine
Pe îngerii tăi pune-i
De pază lângă mine*

*Și Doamne, Tu mai pune
Și strajă gurii mele
Și limba mi-o oprește
La graiurile rele.*

*Împacă-mă cu lumea
Ca toți să-mi ierte mie
Și nimănui nimica
Să nu-i fac în mânie.*

*Deschide-mi ușa milei
Spre faptele îndurării
Și vrednic mă arată
De ziua Invierii.*

G. B.

Ș T I R I

Sf. Paști în Caransebeș. Incepând cu Joi Mare; ss. slujbe din anul acesta s'au săvârșit cu demnitatea cuvenită unui centru episcopesc.

La deniile de Joi seara a servit P. S. Sa Episcopul nostru diecezan Iosif și a cetit evanghelia prima, apoi pe rând ceilalți preoți din gremiu, fiecare câte o evanghelie.

La vecernia din Vinerea ss. Patimi a pontificat P. S. Arhiereul Filaret, iar seara P. S. Sa Episcopul diecezan Iosif, asistați fiind de preoțimea din gremiu și cea parohială, precum și de cei doi diaconi episcopopești.

La serviciul Invierii Domnului a pontificat Prea Sfințitul Episcop diecezan Iosif, asistat de preoții Romul G. Ancușa, Teodor Șandru, Gheorghe Noaghea, Petru Vuc, Liviu Cornean și Petru Bancea, precum și de diaconii Ioan Medelean și Mihail Ienea. Invierea s'a săvârșit la crucea din piața mare. Onorurile le-a dat o companie de soldați dela reg. 96 inf. din localitate, în frunte cu muzica militară.

La sf. liturgie a pontificat iarăși P. S. Sa Episcopul diecezan Iosif, asistat fiind de protopresb. Sp. Șandru, preoții: P. Barbu, Teod. Șandru, P. Vuc, F. Pop, L. Cornean și P. Bancea și de cei doi diaconi episcopopești. La priceasnă păr. secretat cons. R. G. Ancușa a cetit instructiva și frumoasa pastorală a P. S. Sale. Răspunsurile liturgice le-a cântat foarte frumos corul catedralei, care pe zi ce merge tot mai bine se prezintă.

Vecernia a săvârșit-o păr. protopresb. Sp. Șandru, asistați de preoții L. Cornean, P. Bancea și de diaconul M. Ienea.

La sf. liturgie din ziua a doua a ss. Paști a pontificat P. S. Sa păr. Arhiereu Filaret Mușta, cu asistența protopresbiterului Sp. Șandru, a preoților R. G. Ancușa, Teod. Șandru, F. Pop, L. Cornean și P. Bancea și a diaconului M. Ienea. Cântările liturgice le-a cântat corul cântăreților din localitate, sub conducerea celor doi cântăreți ai catedralei.

Sinodul Eparhial al diecezei noastre, după patru ședințe, și-a terminat lucrările Marți la amezai și astfel sesiunea actuală a fost închisă.

* Sosind după ce numărul de ss. Paști era încheiat, o publicăm cu întârziere. (N. R.)

Dumineca Tomei în Caransebeș. Dumineca Tomei este ziua cea mare pentru întreaga noastră Mitropolie, căci în această zi își încep desbaterile Sinoadele eparhiale. La Caransebeș această zi, ca în toți anii, s'a serbat cu un fast deosebit. — La sf. liturgie împreună cu chemarea Duhului Sfânt a pontificat P. S. Sa Arhiepiscopul Filaret Musta, asistat fiind de protopresbiterii: Andrei Ghidiu (Caransebeș), Ioan Murgu (Panciova), Ioan Gheția (Buziaș), de preoții: Petru Bernaz (Secaș), Liviu Cornean (Caransebeș), și Petru Bancea (Caransebeș). — Ca diacon a servit protodiaconul Sabin Evuțian, inspectorul învățământului secundar din Timișoara și diaconul episcopesc Mihail Ienea. — Cântările liturgice le-a cântat cu un deosebit succes corul catedralei, sub conducerea clericului Constantin Vlad. — La finea sf. liturgii s'a celebrat parastas solemn pentru fericitul Arhiepiscop și Mitropolit Andrei, pentru fericii Episcopi Ioan Popasu și Nicolae Popea, pentru mecenajii Emanuil Gojdu, Ioan și Maria Trandafil și pentru toți binefăcătorii eparhiei noastre. S'a citit apoi, conform dispozițiilor testamentare, testamentul marelui Gojdu.

Hirotonire. Joi, în 16 Aprilie a. c., P. S. Sa Episcopul diecezan Iosif a binevoit a hirotoni într-un presbiter pe diaconul Simeon Alexiu, ales preot în Broșteni.

Sinoadele eparhiale din diecezele surori ale Mitropoliei noastre și-au început și ele lucrările la Dumineca Tomei.

Sedința festivă a Societății de lectură „Ioan Popasu” a studenților dela Institutul nostru teologic diecezan, care a avut loc la Dumineca Tomei, a fost un modest, dar frumos început pentru reînvierea vremurilor din trecut, când Dumineca Tomei nu era numai ziua deschiderii Sinodului eparhial, ci era tot odată și o manifestare culturală românească, la focul căreia se înfrățeau sufletele fraților de același neam și de aceeași lege.

S'a prezentat bine atât corul societății, cât și corul catedralei, care cu această ocaziune a debutat prima oară în public și de care legăm cele mai frumoase speranțe. Disertația clericului I. Porumb: „Raportul de unitate dintre religione și știință”, deși întrece puterile unui teolog de anul II, a fost primită cu multă bunăvoință din partea celor ce au știut să aprecieze râvna autorului de a încerca să aprofundeze o chestiune atât de grea. Declamația clericului I. Mișuța a fost bunăsoară. Alegerea ei a fost însă puțin nimerită. Pentru viitor am avea o modestă dorință: Toate punctele din program să fie de atare natură, în cât să arate vădit, că asistăm la sedința festivă a teologilor.

Prezența Prea Sfințitului Episcop Diecezan a ridicat mult nimbul sedinței festive. Și sperăm, că această înaltă distincție a Arhipăstorului și dragostea nefățără, pe care au văzut-o clericii noștri manifestându-se față de dânsii, le va servi de îndemn, ca să ridice „petrecerea dela Dumineca Tomei” la strălucirea ei de altă dată.

Rap.

Se rup pecetele. Ni-se anunță, că în frunțașă comună Ticvaniul-mare, cea mai mare parohie unită din Banat, 93 capi de familie îm-

preună cu toți ai lor s'au reîntors la ortodoxie în Dumineca Floriilor, satisfăcând tuturor formelor legale. Trecerea altor 36 capi de familie acum este în curgere.

Nădăduim să putem anunța în curând, că întreaga comună bisericească unită s'a reîntors la sinul bisericii mame, pe care au părăsit-o la a. 1853, când au pus stăpânire și pe biserica noastră, care întru preamărirea ortodoxiei s'a zidit.

„Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român („Astra”), în ședința comitetului central din 2 Aprilie 1925, a hotărât publicarea unui concurs pentru cea mai bună biografie a vrednicului bărbat al neamului nostru, care a fost Vasile Lucaciu mort în anul 1922.

Manuscrisul este a se înainta „Asociațiunii” (Astra) Sibiu, strada Șaguna Nr. 6, până în ziua de 31 Decembrie 1925. Lucrarea are să fie scrisă pentru popor, să înalte sufletele cu amănunte cât mai multe din viața celui dispărut, care a fost odată expresia cea mai fidelă a revendicărilor naționale românești. Dimensiunile lucrării: 4--5 coale de tipar din „Biblioteca populară a Asociațiunii”. Premiul va fi de 10.000 Lei (zece mii Lei). Lucrarea este a se înainta anonim, cu un motto, având într'un plic numele adevărat al autorului.

Biserica noastră din comuna Dubos se află în stare atât de slabă, încât numai poate servi măreței sale meniri. — Deci zidirea unei biserici noi se impunea în mod imperativ. Dat fiind însă, că comuna aceasta numără numai 700 de suflete, la asigurarea mijloacelor pentru executarea zidirei a întâmpinat greutăți. Însuflețirea credincioșilor, sprijinul primit dela Prefectura județului Timiș-Torontal și interesul arătat din partea organelor noastre bisericești au delăturat greutățile, contribuind, ca să se poată rezidi din temelie sf. biserică. Licitatiunea minuență cu privire la darea în întreprindere a acestei lucrări s'a ținut. În baza acestei licitațiuni s'a încheiat contractul, care contract s'a aprobat, primind protopresbiterul Buziașului binecuvântarea arhierescă, ca să săvârșească după cele prescise sfințirea fundamentului bisericii.

Hindenburg președinte al republicii germane. Pe urma morții președintelui Fr. Ebert, scaunul de președinte, al republicii germane devenise vacant. Duminecă, în 26. Aprilie a. c., s'a ținut a doua alegere de președinte deoarece la alegerea primă nici unul dintre candidați nu obținuse majoritatea. Mareșalul Paul Hindenburg a întrunit 14.639.399 voturi, iar contracandidații lui: social-democratul Marx a primit 13.752.640 voturi și comunistul Thaelmann a întrunit 1.931.591 voturi.

În cercurile politice din străinătate se comentează cu mult interes alegerea lui Hindenburg, afirmându-se, că această alegere e un pas însemnat spre restaurarea monarhiei în Germania.

Atentate în Bulgaria. Înainte cu două săptămâni s'a comis un nou atentat împotriva regelui Boris al Bulgariei, care însă din fericire n'a reușit.

În săptămâna Patimilor apoi, cu ocaziunea înmormântării generalului Gheorghief, asasinat și acesta de teroriști, a avut loc un nou atentat în biserica catedrală din Sofia, căruia — așa era planuit — era să-i cadă jertfă și regele Boris.

În decursul prohodului, chiar în momentul când Mitropolitul citea sf. evanghelie, o mașină infernală, plasată în cupola catedralei, a explodat, omorând vre-o 200 oameni și rănind peste 1000 persoane. Între victimele a atentatului sunt personalitățile cele mai de frunte din Bulgaria: miniștri, generali, funcționari înalți.

Capii conspirațiunii, cari s'au dovedit a fi în legătură cu teroriștii din Moscova, au fost prinși și omorâți. Sunt indicii sigure, că partidul agrarian* din Bulgaria, care nu este străin de atentat, a întreținut legături cu reprezentanții sovietelor ruse.

În întreaga Bulgarie s'a declarat starea de asediu. S'au făcut numeroase arestări atât la Sofia, cât și în provincie. Situația pare a fi cu mult mai gravă, decât, ni-o arată ziarele. Dăinue războiul civil.

„Albina“, institut de credit și de economii în Sibiu a deschis subscripție pentru o nouă emisiune de acțiuni, în scopul sporirii capitalului societății dela 25,000.000 Lei la 50,000.000 Lei. Acționarii vechi au dreptul să opteze, cel mai târziu până la 31 Maiu 1925 după fiecare acțiune veche de 500 Lei câte o acțiune nouă, cu prețul de 500 Lei. Prețul acțiunilor se va vărsa: 30% de acțiune la subscripție, 20% până la 31 Aug. 1925, 30% până la 30 Sept. 1925 și 20% până la 30 Nov. 1925. Acționarii, cari vor vărsa până la 30 Iunie 1925 valoarea integrală a acțiunilor, vor beneficia de întreg dividendul anului 1925. Ca locuri de subscripție și vărsăminte sunt designate: Centrala din Sibiu și toate filialele ei.

Act de mulțumire. Cu mâinile ridicate spre mulțumire, ținem de datorință să arătăm și pe această cale, cari sunt binefăcătorii, cari ne-au ajutat și sprijinit întru ridicarea sf. biserici din Butin:

Materialul de zidire și construcție ni l-a dăruit înaltul guvern de azi. Dl prefect Dr. Iuliu Coste ne-a donat din fondul județean 200.000 Lei. Dl deputat P. Râmneanțu ne-a câștigat colecția cărților bisericesti. Toate acestea s'au făcut la intervenția și stăruința zelosului primpretor Valeriu Boleanțu din Deta, carele este inițiatorul zidirilor de biserici, școale și case culturale în plasa sa. Marele proprietar din Ferendia Iohann Iaraus a dăruit 26.000 Lei. Marina Stoilă și nepoata sa Mărioara au binevoit a colecta în Timișoara suma de: 1332 Lei. Preotul Petru Eremia din Călnic 300 Lei. Din colecta trimisă în Betlehem (America) dela frații noștri din Butin Tanasie Șamschi și Trifu Muntean câte 32 dolari și 25 cenți, la oaltă au adunat acești frați 155, dolari — 32.250 Lei. Și anume la colecta întreprinsă de dâșii au contribuit:

Tanasie Șamschi și soția (Butinul Timișan) 32 dol. 25 cent. Trifu Muntean și familia (Butinul Timișan) 32 dol. 25 cent., Societatea Română de ajutor și cultură. „Adevărul—Aurora“ (Sant Betlehem U S America) 17

dol. 50 cent. Ștefan Pavel (Folea) 5 dol. Ioan Pavel (Folea) 5 dol., Ioan Ardelean (Safchinez) 5 dol., Simion Gabor (Betlehem) 5 dol. Petru Dan (Folea) 5 dol. Adam Simu (Ghilad) 5 dol., Paul Varga (Butinul Timișan) 5 dol., Damaschin Miloia (Fizeș) 5 dol., Nicolae Manescu (Sasca Montană) 5 dol., Ștefan Manescu (Sasca Montană) 3 dol., Simion Ungurean (Sasca Montană) 2 dol., Carol Lang (Sasca Montană) 2 dol., Dumitru Vasvari (Betlehem) 2 dol., Ilie Ursu (Erdieș) 2 dol., Gligor Neteu (Sumand) 2 dol., Alexandru Păcurariu (Satchinez) 1 dol. 50 cent., Franc Savic (Betlehem) 1 dol. 50 cent., George Savu (Toracu Mare) 1 dol., Avram Cicală (Toracu Mare) 1 dol., Gavrilă Budura (Butana Bihor) 1 dol., Remus Șerban și Parascheva Șerban (Betlehem) 1 dol. 50 cent. Trandafir Marina (Folea) 1 dol., Ioan Merica (Betlehem) 50 cent., Maria Marica (Betlehem) 50 cent., Saveta Sames (Toracu Mare) 1 dol., Costa Croitoru (Sasca Montană) 1 dol., Emil Ungurean (Sasca Montană) 1 dol., Chirilă Buțu (Ecica) 50 cent., Vasile Laslo (Golgon) 50 cent. Florian Beltegi (Ciovi Bihor) 50 cent., Vasile Pop (Betlehem) 1 dol. În total: 150 dol.

De prezent toți sunt domiciliați în orașul Betlehem (Statele-Unite din America.)

În starea de ruină și sărăcie, în care să găsea biserica noastră din Butin, pentru de a putea zidi un nou sfânt lăcaș, ne-am îndreptat glasul rugător către mai sus pomenitele suflete mari și glasul nostru a aflat răsunet în inimile lor pioase. Bunul Dumnezeu să binecuvinteze pe cei ce iubesc podoaba casei Sale și să-le dăruiească zile îndelungate și fericite.

Butin, la 9 Aprilie 1925.

Nicolae Călnicean ni. p.
preot, pres. com. paroh.

Repausul dominical Proiectul de lege pentru repausul dominical admite, pe lângă zilele de Duminică, sărbătorile următoare: Anul nou, Botezul Domnului, zilele 1 și 2 de Paști, și de Crăciun. Sf. George, Înălțarea, Sf. Constantin și Elena, Sf. Maria (15 Aug.), Sf. Dumitru, Sf. Nicolae, iar ca sărbători naționale 24 Ianuarie și 10 Mai. Prin convențiuni colective, sau și fără de ele, se pot crea repausuri suplimentare admise de camerele de muncă. Până la ora 12 din zi se admite funcționarea piețelor pentru produse alimentare, a băilor publice și a chioșcurilor de ziare; restaurantelor și cârciumilor, în marginile impuse de legea băuturilor spirtoase; toată ziua: hotelurilor, cafenelelor, cofetăriilor, spitalelor, farmaciilor, muzeelor, teatrelor, expozițiilor, stabilimentelor fotografice și de iluminat, întreprinderilor ce serveșc pentru recreația publicului, etc.

A v i z !

Licitațiunea minuendă pentru zidirea caselor parohiale ort. rom. din Birda și Sculea se va ține în 11 Mai a. c. la 10 ore a. m. în Birda și la 2 ore p. m. în Sculea.

Birda în 28 Aprilie 1925.

Oficiul parohial.

Bibliografie.

In atențiunea luminătorilor satelor noastre.

Un mănunchiu de idealisti purtători de condeiu din T.-Severin, între cari și profesori de-ai liceului și ai școlii normale, editează, sub direcția dlui M. Gusița, revista *Datina*, cu un fond curat românesc și cu admirabile deseneuri de ale dlui prof. G. Simionescu. Această revistă, bine primită de suflarea românească și cu elogii întimpinată de presă, mai ales de surorile ei înțeleghătoare, a intrat cu Ianuarie în al III-lea an de existență. Cu grele jertfe materiale, scopul fiind dat în însăși numele ei, revista a mai editat și un calendar de părete, deosebit de drăguț.

Mai mult. Cu 1-le Ianuarie a. c., aceeași tineri de inimă au început publicarea unei reviste pentru popor: *Datina Românească*, în care svăcnește cel mai viguros suflu românesc și dorința caldă de a ne consolida și a ne înălța, ca popor, chiar pe această temelie curată și trăinică. No. 1—2 are următorul conținut: *Datina* (poezie) de G. Vania, — Din istoria neamului: Decebal de M. Gusița, — Din pildele Mântuitorului: Sămănătorul de S. Mehedinti, — I-a citit în zodii (poveste) de A. Bolcu din Brad (jud. Hunedoara), — Răvașe doftoricești: Păstrarea sănătății de Dr. A. Iliescu, — Legile țării: Persoane de A. Gorovei, — Din nevoile unui plugar cuminte: Ingrijirea porumbului de D. I. Andronescu, — Ce să cetim de I. Cetină și Deseneuri de G. Simionescu. Va să zică, un cuprins bine rotunzit, cu adevărat enciclopedic, de tot ceea ce trebuie să preocupe, trupește și sufletește, pe fiecare Român, în interesul său propriu și al poporului, din care face parte integrantă. Mai remarcăm stilul ușor și cald, limba curată și dezvoltarea cât se poate de metodică a singuraticelor probleme, așa cum se cade unor educatori ai masselor, pentru a încheia cu o prea rară constatare în zilele noastre: Prețul numărului dublu (32 pagini) e de-abea 2 Lei. Gândul curat e singurul criteriu, care călăuzește — în opera ce-au început — pe idealistii purtători de condeiu din T.-Severin.

Constatând acestea, ne ținem de o datorie de a recomanda — ca Români — luminătorilor satelor noastre ambele reviste, îndeosebi însă „*Datina Românească*“, care nu trebuie să lipsească delă nici o Casă Națională, delă nici un Cerc de lectură, delă nici o societate culturală, cum nu poate lipsi din nici o casă de țaran luminat, alături de alte reviste și publicații populare consacrate.

Adresa: „*Datina Românească*“ Turnu-Severin.

S. E.

Nr. 119/exec. 1925.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul executor al judecătoriei de ocol din Caransebeș, în sensul §-lui 102 art. de lege LX din 1881: resp. în sensul §-lui 19 art. de lege XLI din 1908 prin

aceasta publică, că în urma decisului Judecătoriei de ocol din Caransebeș de sub Nr. 3385/1924 efectuându-se execuțiunea, la 27 Ianuarie 1925, în favorul următorului lăncu Tamaș reprez. prin avocatul Dr. Alexandru Morariu contra urmăritului pentru suma de 850 Lei — bani capital și acces. mișcătoarele cuprinse și supracuprinse cari s'au prețuit în 13000 Lei — bani și anume: 2 cai se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Nr. 436/1925; G. a Judecătoriei de ocol Caransebeș pentru încasarea pretensiunii de 850 Lei — bani capital, cu 5% interese din 13 Sept. 1924 și spesele de 634 Lei 40 bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 19-lea Maiu 1925 la orele 11 a. m.** în comuna **Marga** la locuința executatului și toți aceia, cari au voie de a cumpăra, sunt invitați cu aceea observare, că mișcătoarele de sus, în sensul art. de lege LX din 1881: §-ul 107, 108 se vor vinde celor cari dau mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Întrucât mișcătoarele licitande s'au cuprins și supra, cuprins din partea altor creditori și aceștia și-au câștigat dreptul de acoperire asupra licitației, în sensul §-lui 120 a legii LX din 1881: se va efectui și în favorul acestora. Caransebeș, la 21-lea Aprilie 1925.

Mihail Guran
executor jud. reg.

Nr. 132 exec. 1924.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul executor al judecătoriei de ocol din Caransebeș, în sensul §-lui 102 art. de lege LX din 1881 și în sensul §-lui 19 art. de lege XLI din 1908, prin aceasta publică, că în urma decisului Judecătoriei de ocol din Caransebeș de sub Nr. 1044/1924 efectuându-se execuțiunea, la 20 Ianuarie 1924, în favorul următorului Filip Dragiciu reprez. prin avocatul Dr. Alexandru Morariu contra urmăritului pentru suma de 2000 Lei — bani capital și acces., mișcătoarele cuprinse și supracuprinse, cari s'au prețuit în 3000 Lei — bani și anume: 1 sanie se vor vinde prin licitație publică. Deci, în urma decisului Nr. 330/1925 G. a Judecătoriei de ocol Caransebeș, pentru încasarea pretensiunii de 2000 Lei — bani capital, cu 5% interese din 29 Martie 1924 și spesele de 730 Lei 90 bani staverite până în prezent, să fixează termenul de licitație **pe ziua de 11-lea Maiu 1925 la orele 1 p. m.** în comuna **Caransebeș** la locuința executatului și toți aceia, cari au voie de a cumpăra, sunt invitați cu aceea observare, că mișcătoarele de sus, în sensul art. de lege LX. din 1881: §-ul 107, 108, se vor vinde celor cari dau mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Întru cât mișcătoarele licitande s'au cuprins și supracuprins din partea altor creditori și aceștia și-au câștigat dreptul de acoperire asupra licitației, în sensul §-lui 120 a legii LX. din 1881: se va efectui și în favorul acestora.

Caransebeș, la 28-lea Aprilie 1924.

Mihail Guran
executor jud. reg.

Imbrăcați-Vă

numai la croitoria

Bugariu & Schill

Caransebeș, Strada Logojului

Atelier modern

pentru confecționarea
hainelor bărbătești. Confec-
ționează reverenzi pentru domnii
preoți și tot felul de haine civile
după cel mai nou fason.

Serviciu prompt și real.

Comandele din afară se execută în
timpul cel mai scurt.

AVIZ!

Direcțiunea

**PRIMEI CASSE DE PĂSTRARE DIN
CARANSEBEȘ SOCIETATE PE ACȚII**

a hotărât reducerea dobân-
dei a sumelor depuse spre
fructificare ca depunere și
în contcurent dela 1. Mai
începând cu 2 (doauă) %.

DIRECȚIUNEA

Fabrica de bere Timișoreană

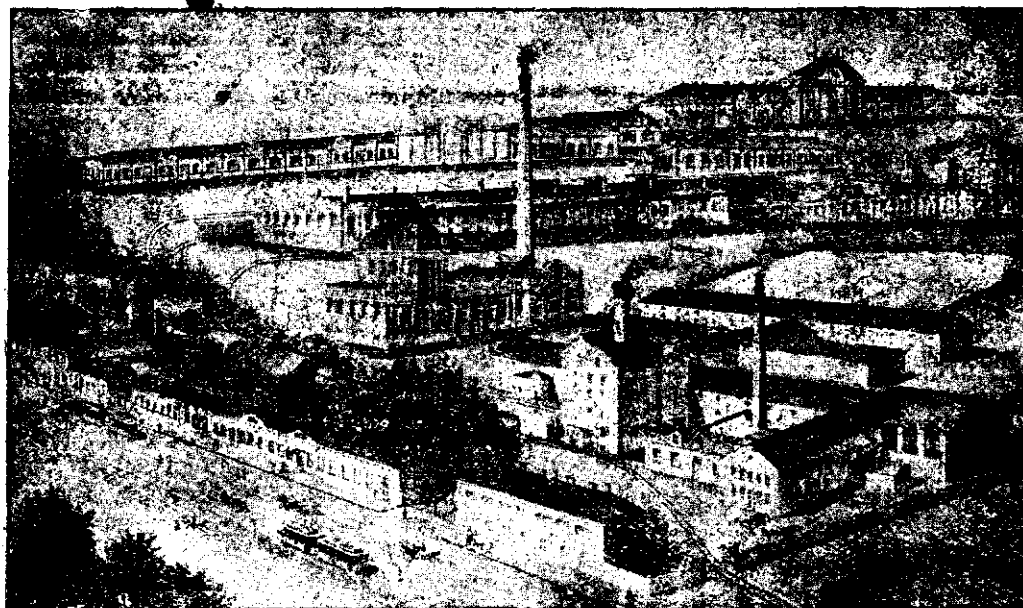
Societate anonimă

Cea mai mare și mai modernă
fabrică de bere și ghiată a României-
Mari. Berea Timișoreană este și
rămâne marcă de primul rang.

Se capătă pretutindeni unde se pune
pond pe calitatea cea mai bună.
Gereți pretutindeni. Consumați
numai bere timișoreană

Higienică. Gustoasă. Fortifiantă.

Higienică. Gustoasă. Fortifiantă.

Depoul principal:

Văd. Carol Diemer, Caransebeș